

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۳/۱۶

زرغون شاه شینواری

په ارگ کې وروستی شپه او د چوکې سره مخه بڼه

د طالبانو په تحریک کې د ملامحمد عمر اخوند څخه وروسته دوهم ځواکمن سړی چې د کابل په ارگ کې یې د طالبانو د حکومت مشري کوله ملا محمد رباني وه. د ستوني د ناروغۍ سره په جگړه اخته رباني به زیات وخت د پخوانیو مجاهدينو او ملیشو د هغه شریک حکومت سره د جگړې په جبهه کې جنگیده چې ده ورته شر او فساد وایه، خو هغوی خپل ځانونه د افغانستان اسلامي جمهوریت باله. طالب رباني چې به د جگړې څخه لږ را وزگار شو، نو د کابل ارگ ته به یې سر وربنکاره کړ. په پېښور کې د افغان اطلاعاتي مرکز د ملگرو په مشوره مو وپتېله چې د (هرات د اسلام کلا څخه تر تورخمه) د افغانستان په حالاتو یو بڼه راپور چمتو کړو. په دې راپور کې د طالبانو د مشر ملا محمد عمر اخوند او د هغوی د حکومت د مشر ملا محمد رباني سره مرکې ځکه اړینې وې چې د څو ځانگړو سیمو څخه پرته پر نور هیواد د طالبانو حکومت چلېده.

د (۱۹۹۹) کال لومړنۍ اونۍ وه چې په کندهار کې د طالبانو د اطلاعاتو او کلتور ریاست ته ورغلم. هلته د طالبانو د خپل وخت د اطلاعاتو او کلتور وزیرامیرخان متقي، سیدمحمد حقاني او عبدالحی مطمئن ناست وو. د دوی څخه مو غوښتنه وکړه چې د ملا عمر اخوند او ملا محمد رباني اخوند سره دوه بېلې بېلې مرکې وکړو. سید محمد حقاني راته وویل سمه ده مشر ملا صاحب ارزگان کې د جگړې جبهې ته تللی، ځکه چې د جگړې جبهې ته د هغه تللو وار وه، کله چې په خیر راستون شو نو الله به خیر کړي ور سره به وگورئ. ملا معاون صاحب ناروغه وه نن د دوی څخه راغلی ستاسو دا غوښتنه ورسره شریکوو او مونږ به بیا تاسې ته احوال درکړو. د ماښام د لمانځه څخه لږ وروسته یې راته و ویل چې ملا محمد رباني د کندهار په پوځي چوڼۍ کې دی. مصلحت مو ور سره وکړ او راته یې و ویل راځئ چې ورشو ته به ورسره مرکه وکړي او مونږ به یې د ناروغۍ د پوښتنې له ثواب څخه برخمن شوو. څلور واړه په یوه غبرگه ډاټسنه کې د کندهار عسکري لښکرکوټ ته ور روان شوو. خپله هم راسره ډیرې پوښتنې وې او نورو ملگرو مو هم ډول ډول سوالونه درلودل. د روغېر وخت کې ورته خیر شوم. هغه په ربښتیا د ستونۍ د درد سره غیږې ایستلې. د حال احوال خبرې لا نه وې ختمې شوې چې دوه کاسو ښوروا کې ماته شوي ساده ډوډۍ په دسترخوان کېښودل شوه. مونږ شپږ کسان ور څخه را چاپیر شوو. څلور مونږ یو ملا محمد رباني او یو د هغه د دروازي پیره دار. د ډوډې څخه څو دقیقې تیرې شوې وې چې ملا محمد رباني، امیرخان متقي ته ور وکاته او ور ته یې و ویل متقي صاحب مونږ به مرکه وکړو او تاسو خپل کارونه. خو ملگرو ته د لږ مېوي او انارو د راوړلو وواياست.

سره له دې چې په دې مرکه کې د افغانستان د جغرافیوي ستونزو څخه نیولې بیا د حکومت د بهرني سیاست، لویې جرگې او نورو اړوندو مسئلو پورې هر سوال ته نوموړی ځواب و وایه، خو دلته یې د کابل د نیولو یوه لنډه برخه ځکه را اخلو چې دې اوسني وخت او حالت سره یو څه ورته والی لري.

د مرکې په یوه برخه کې ملا محمد رباني داسې و ویل: جلال اباد کې مو د ژوبلو طالبانو حال احوال اخسته چې د کابل د مخابراتي د مرکز څخه د کابل د جبهې د قومندان دا پیغام راغی: «حکومتي قواوې د جگړې د لیکو څخه په شا تگ کوي، ډیر مجاهدين او عسکر طالبانو سره یوځای کېږي، حکومت د زوال په حال کې دی، د کابل په ختیځه جبهه کې د کوه صافي له لوري ښار ته د طالبانو د ننوتلو مسئله جدي و انگیرئ څه وکړو؟»
ملا محمد رباني: «ښار ته د ننوتلو اجازه اوس نشته، خو که چیرې د ښار څخه څوک وځي، نو غرض پرې مه لرئ، د قتل و قتل مخ ونیسئ او حکومتی مشرانو ته و وایاست:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

د تلي يا ميزان پنځم مازيگر

د کابل څخه گرد چاپيره شوو راگرځيدلو طالبانو ته پته وه چې حکومت د مقابلي زور نه لري او ضرور به سلامي کيږي، خو د مجاهدينو د ډلو د ۱۹۹۲ کال وسله والو گډوډيو ته په پام طالبان له دې څخه انديښمن وو چې ځني مليشه يي کړي به بيا هم د چورتالان په منظور د خرپ او ترپ جنگ ته لاس واچوي. له همدې امله مو طالب قوماندانانو ته وويل: د بنار څخه چې هرڅوک وځي غرض پرې مه کوي او د حکومت مشرانو ته و وايست چې: «دا مو په ارگ کې وروستی شپې دي».

همدا اوس مونږ چيرته يوو؟

دا به بي انصافي وي چې ځني برخو کې نني کابل د ۱۹۹۱ او ۱۹۹۲ کابل سره پرتله کړو، خو دا به هم ناخبري يا سطحي وي چې د ۲۰۲۱ کال د کابل دا ورځې شپې د ۱۹۹۲ کال د هم هغو شپو ورځو سره بي ټوله پاتې شي. کله چې د نجيب حکومت سقوط پر لور روان وه.

۱۹۹۱ او ۱۹۹۲ کلونو کې د نجيب حکومت د همدغه شان بهرنی انزوا حکومتي گډوډی او د مجا هدينو د نظامي کلابندی سره لاس او گريوان وه، د کومې سره چې د کابل اوسنی حکومت غير په غير دی. د نجيب نظر او عمل خپل دی مگر د دې تر څنگ هغه د ايډيالوژي تشکيلاتو او لوڅو پوځو په غير کې روزل شوی سړی وه. ده خپله سياسي پوهه، تجربه او تحليل درلود، ه هغه ته دا خبره معلومه وه چې د عمومي حالاتو بهير کوم خوا ته روان دی. نو په دوو ډيرو مهمو علتونو يې د بينين سيون پلان ته غاړه کېښوده.

لومړی نجيب پوهيده چې دې حالاتو کې د دې څخه پرته بل نسبي بهتر او عملي پلان نشته دوهم: نجيب ته د خپل توان او توپان دواړو زور معلوم وه هر علت چې وه خو نوموړی دننه په دولت، گوند او نظامي برخو کې د هغو واکونو نه بي برخي شوی وه کوم چې په دې ډول حالاتو کې د اچول شوي افغانستان جمهور رئيس او گوندي مشر ته لومړني حياتي ضرورتونه وو. د نجيب خطا دا وه چې کودتا پرې مخکې شوي وه او دی پرې وروسته پوه شو.

اوسنی کابل او ننی ارگ له همدې اړخه د پرونی کابل او پرونی ارگ سره زيات ورته والی لري. د نجيب د سقوط د اعلان څخه وړاندې يوې کړی لومړی د جگړې ديپلوماسی او سياست رسۍ په لاسو کې ونيوي بيا يې نجيب ته سياسي وژنه ورکړه. خدای پاک شاهد حال دی چې د کابل د ارگ دا روانه ننی ډرامه را ته هره شيبه د نجيب، نبي عظيمي، دوستم، وکبل، مومين او قوماندان احمد شاه مسعود تيره لوبه را يادوي.

د تيکه دارانو جگړه او زمونږ بدنصبيه ملت

باور لرو چې ډيرو افغانانو او ژورناليستانو ته به پته وي چې کابل کې د اقتدار ممثلان په اسلام اباد، ډهلي، تهران، دوشنبه باکو، دوبي او تاشکند کې د هغو سترو نړيوالو شرکتونو داخلي قرارداديان دي چې زمونږ د پراخي سيمي د قدرتي شتمنيو او د اسيا د ستر مصرفي مارکېټ تر ولکې راوستلو جگړه يې د بيوزله او مسکېن افغانستان شا ته تړلي ده. په دې جگړه کې د هغو دولتونو پخلاينه زمونږ سوله او د هغو د گټو ټکر زمونږ جگړه ده. دا ملتونه که واره دي يا غټ خو د ولس د نسبي ملاتړ څخه برخمن او يو څه خپلواک دولتونه لري، هغوی خپل جنگ زمونږ خاوره کې کوي او مونږ چې د دې ملي سياسي قوت څخه بي برخي شوي يو، نو په خپله خاوره کې د هغوی د جگړې لپاره د هغو څخه وسلې او پيسې غواړو. بدمرغي دا ده چې دا د نيمې پيری څخه را په دې خوا چې حکومتونه را ته پردي جوړوي او نومونه مونږ پرې ږدي ورځ په ورځ زمونږ په سياسي کلتور بدليري. زمونږ ځني لوستي کسان د نيمگړي سياسي تحليل په وجه خپل وخت يا انرژي چې بايد په ملت جوړونه يې مصرف کړي په داسې دولت جوړونه يې لگوي د کوم چې مونږ سره اختيار نشته. په افغانستان کې د دولت او د هغه د مشر جوړيدل زمونږ د ملي او بشري غوښتنو پر انډول زمونږ د جغرافيو وجود يا جيوسټراتيژيک موقعيت سره ډير تړل شوي. متاسفانه د عبدالرحمان خان د سلطنت يا پرديو لوبو ته د لنډې بوچې افغانستان د جوړيدو څخه وروسته د بيوکه دولت او بي برخي ملت تر منځ تضاد د افغانستان د ملي خپلواکي غوښتونکو مبارزو بنسټيزو اصولونو ته تاوان رسولي دي. د همدې زيان قيمت مو يو ځل د عبدالرحمان سلطنت ته ورکړ. بل ځل مو د شوروي اتحاد يرغل کې پرې کړ او د دې بلي لښکرکشی بيه را روانه ده. د خلق - پرچم او د جهادي ډلو د گوتو په شمار خاصو کسانو او هغو اجاره شوو څيرو څخه پرته چې خپل کور کې له پردی ملکي نه خوند اخلي د هيڅ يوه افغان په دې وطن نه پرونی خونريزي لوریده او نه دا ننی سرکوزي. په افغانستان کې د ۱۹۷۸ کال د اپريل د ۱۹۷۹ د ډسمبر څخه پيل شوي جگړه د ۲۰۰۱ کال اکتوبر کې د بنکيلو اجنبي لورو نسبي پخلايني ته داخله شوه. دا پخلاينه د دې پر ځای چې عيني او منطقي وي جبري وه. په افغاني خاوره حمله وشوه، د طالبانو رژيم ړنگ شو او د بريد څخه وروسته افغانستان کې د بنکيلو بهرنيو دولتونو د گټو انډول ساتلو ته لومړی نقشه برابر شوه او وروسته د هغې د عملي کولو لپاره حکومت جوړ شو.

د پانېو شميره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولی

په بن کې د ۲۰۰۱ کال جوړشوی حکومت او مشران د همدغه منطقي او جهاني اندول پر اساس منځ ته راغلل. دغې حلې له پیل څخه د موازي مسئلې ته دومره پام نه کاوه، مگر دې وروستيو کلونو کې په کابل کې جوړ شوی حکومت د موازي پر ځای کابل د يوه جهاني قدرت لپاره د جهاني مقابلي په مورچې بدلاوه. داسې مقابله چې هغه ورته تيار نه و او نورو منله نه. هر څه چې دي مونږ يې په عواملو نه پوهیږو، خو ناټو نه غوښتل چې افغانستان کې د ځواک او واک څښتن دولت جوړ شي او که زړه يې وای، نو د ظاهرشاه په ځای يې د ټولني د ټولو څخه کمزوري نوم پکې په تخت نه کېښناوه. داسې نوم ورکي چې ناټو يې د کاذبو شخصیتونو په تبلیغ د مبالغې ټولي پولي ونيوي. د عيني ارزونې له مخې په کابل کې جوړشوی حکومت د منطقي پرمختگ، د اقتصادي کاروان او هغه سياسي اندول څخه ډیر وروسته پاتې دی کوم چې د افغانستان د جيوپولتيک، جيواکونوميک او جيوستراتيژيک موقعیت زماني غوښتنه ده. په ننی اسيا کې پیل شوې اقتصادي جگړه د هغې جگړې څخه ډیره لويه پراخه او ټاکنو کې ده د کومې لپاره چې کابل د نړۍ څخه ټوپک او کارتوس غواړي. دا جنگ د سوداگريزو لارو، زيرمو، سولې او په ټوليزه توگه ارزانه واخله او قيمته يې وپلوره، جنگ دی. د موقعیت او وخت د اړتيا پر بنسټ افغانستان کې نسبي سوله او فعال ذمه وار دولت، هغه دولت چې د تضادونو اندول وساتل شي، د افغانستان د جگړې د منطقي او جهاني شريکانو همغه شان غوښتنه جوړه شوي لکه ۲۰۰۱ کال کې چې دا اوسنی جوړښت ورته ضرورت بنسټکاریده څنگه به يې جوړوي؟ په چابه يې جوړوي؟ او له چا به يې جوړوي؟

په ترکبه کې نوي غونډه او د نوي مؤقت حکومت جوړښت

په ترکبه کې جوړېدونکی کنفرانس د افغانستان په سياسي جبهه کې هغه مهم بدلون دی چې افغان حکومت او زیاتو افغانانو يې تصور نه کاوه. په دې کنفرانس کې د افغانستان لپاره د هغه نوي حکومت په جوړولو پریکنده خبرې کېږي چې د ۲۰۰۱ کال د بن د کنفرانس په ادامه په کابل کې د جوړشوی اوسنی حکومت ځای به نیسي. د دې غونډې بله ځانگړتیا دا ده چې د ملگرو ملتو او د هغو سیمه ییزو دولتونو په شتون کې رابلل کېږي چې افغان کښاله کې اغیز لري.

کنفرانس طالبانو سره د امریکا د ۲۰۲۰ کال د قطر په موافقه د جوبایډن د حکومت د سره بیا کتنې او طالبانو او کابل حکومت ته د امریکا د بهرنیو چارو د وزیر انتوني بلینکن د تازه لیک څخه وروسته په بیړنی ډول رابلل شوي. حکومتي اړخ ویلي چې غونډه کې گډون کوي او طالبانو هم دا موضوع تر غور لاندې نیولي ده. سره له دې چې د کنفرانس د اجنډا په اړوند حکومتي لوري وايي چې لا تر اوسه اجنډا نه ده معلومه مگر د بلینکن په خط کې نه یواځې اجنډا په گوتو شوي، بلکې ځای، نیټه حتا امکان لري برخه وال یې هم معلوم کړي وي. دا جلا موضوع ده چې کنفرانس ښه دی یا ښه نه دی! که د بن د ۲۰۰۱ کنفرانس چې په افغانستان د ناټو د یرغل څخه وروسته د یرغل سره د مل او ټپلي حکومت او جنگ د ادامې په خاطر د چا له نظره ښه وه نو د انقري کنفرانس خو به د هغه پر اندول ځکه بهتر او تاریخي وي چې دا د افغانستان څخه د بهرنیو ځواکونو د تلو، د هیواد د استقلال د تثبیت او سولې د تامین په موخه جوړیږي. پاتې دي نه وي چې د انقري د ناستې ښه والی د غونډې په استقلالیت، گډونوالو، پریکړو او د هغه حکومت په جوړولو پورې تړلی چې افغانستان کې د سولې د منځ ته راتگ دروند کار ورسپارل کېږي. په عمومي او لوړه کچه د سولې د هر ډول خبرو د پیل او ښه پای لپاره یو بنسټ اړین وي، نو لکه څرنگه چې د دوحې موافقه کې ویل شوي، د امریکا د بهرنیو چارو وزیر د لیک څخه معلومیږي، د مسکو او انقري د غونډو کوربانه چې وايي دواړه ناستې د دوحې د موافقې د تقویې لپاره جوړیږي او د طالبانو سره خبرو کې حکومتي پلاوي هم منلې چې همدا موافقه به بنسټ وي، نو د ترکبې ناسته به د قطر د موافقې په سیوري کې د نوي یا مؤقت حکومت جوړښت ته پام او اقدام کوي. د خلکو سره دا پوښتنه را پورته شوي چې امریکا، ناټو او گاونډي دولتونه ولې د ۲۰ کاله مداخلې، جگړې او تاوانونو د پاسه به جوړه کړي اداره رخصتوي او پر ځای یې بله منځ ته راوړي؟

داسې بنسټګاري چې د جوبایډن حکومت د امریکا په پوځي او د افغانستان په سياسي تاریخ کې د هغې سترې بدنامي ټیټې دوسیه تری چې (۲۰) کاله ورته د افغانستان (۳۰) ملیونه خلک یرغمل وساتل شول.

د افغانستان جنگ د امریکا په پوځي تاریخ کې تر ټولو اوږد، ناکاره او رټلی جنگ او د دې جگړې په وسیله افغانستان کې جوړ شوی حکومت د افغاني تاریخ تر ټولو زیات غل، فاسد او معامله گر حکومت وه چې د افغانستان د پولو د ړنگولو په څیر یې هغه سياسي، کلتوري، اخلاقي او اجتماعي سرحدونه هم وران کړل چې ملت ته یې د ملي هویت او دولت ته یې د اجتماعي جوړښت او مسئولیت اصلونه او چوکاټونه جوړول. په دې پړاو کې مظلوم افغانان که هغوی په هر قوم یا سیمې پورې تړلي وو د جگړه مارانو او حاکمې مافیا له لوري د مجبوریت په مارکېټ او خپله جگړه مار سره د مافیایي کړۍ د حکومت د فساد په منډه کې د مریبانو په ډول پلورل او اخستل د ټولني سياسي کلتور جوړ شو. دغې خبیثې دسیسې د هغه تاریخي وطن تاریخ او تنی ته نه جبران کېدونکی زیان و رساوه چې د غزنویانو، ابدالیانو او هوتکپانو د امپراطورۍ هیواد بلل کېده. کوم معنوي باورونه چې زمونږ ملت ته د دولت

په سټه کې سياسي ملي ميراث پاتې وو په پوره بيباكي له منځه يووړل شول او ځای يې د حکومت په زور سوداگريو، تيکه داريو او معامله گريو ونيوه. ناتو د خپلو وسلو او پيسو په زور يوه معجونې ترکيبي ډله د حکومت په جامه کې په خپله غير کې وساتله او افغان ولس يې د هغې ترکيبي ډلې د سياسي، پوځي او اقتصادي بسکار ورشو جوړه کړه. اوس معلوميري چې همدا ټاکنو کې بهرنی اړخ د تاريخ دا زړه په وينو ککره پانه اروي او په عوض يې بل فصل پيليري. دا فصل به د دې حکومت په ځای د مؤقت حکومت جوړښت وي. دا چې افغانان څه ډول مؤقت حکومت غواړي، هغه يوه ملي غوښتنه ده او ملي قوت ته اړتيا لري، مگر دمگړۍ د ميز په سر پوښتنه دا ده چې مونږ ته دا مؤقت حکومت څوک جوړوي؟ له چا يې جوړوي؟ او څنگه يې جوړوي؟

۱: بهرني ښکيل دولتونه

۲: طالبان

۳: د بن د کنفرانس شريکوال

لومړی: بهرنی اړخ

اوس امريکا د مرکزي لوبغاړي په توگه لوبه بس کوي، خو کابلي شريکان يې ورته وايي بس نه ده او جاري يې و ساته. امريکا اړ شوه هماغه ټول پروني حشرگري راغونډ کړي او د لوبې د ختميدو يا د نوي لوبې د پيل او د نوو لوبغاړو د پيدا کېدو لټه وکړي. د طالبانو سره مخامخ خبري، د خبرو څخه د کابل د حکومت بي برخي کول او د قطر د موافقي لاسليک د لوبې د ختميدو يا بدلېدو ترتيبات وو او د مؤقت حکومت جوړيدل د پای اعلان ته گامونه ور اخستل دي. په دې بهير کې د امريکا په شمول د هغو ټولو بهرنيو شريکانو گټو ته پام شوی چې د بن په کېسه کې د امريکا سره روان وو. اروپايي ياران به ځکه پرېښودل شوي وي چې راتلونکي مسئله د اسيا زيرمي او سوداگري ده او دا بيا د گټود تضاد سره اړه لري.

دوهم: طالبان

د اټکل تر بريده د طالبانو او امريکا نوي نژدي دريځونه د لوبې لپاره مهم دي. طالبانو هېڅکله د مؤقت حکومت پلويتوب نه دی کړی، خو که زور پرې راشي د قطر د موافقي د عملي کولو لپاره به د داسې مؤقت حکومت سره مخالفت را کم کړي چې خپله پکې نه وي خو هغه د مستقلو اسلامي ملي او مسلکي افغانانو څخه جوړ شوی وي. امکان لري طالبان به د همدې حکومت سره د خبرو، اور کم، اور بند او د راتلونکي نظام په اړوند نتيجي ته و رسيري. البته افغاني روانه لوبه کې غوڅه او وروستی خبره گرانه ده.

درېم: د بن برخه وال او حکومت

د مؤقت حکومت جوړيدل د بن ناراضه شريکوالو ته د بي هوشی او حاکمو کړيو ته د خودکشی نه کم نه دي. له همدې امله د دوی مخالفت او مؤقت حکومت کې قدرت به ناندري را پورته کړي. دا په دې پورې اړه لري چې امريکا په کومه کچه د دې نوي پلان تر شا ودريري. آیا فقط د کشالي څخه پښي وباسي او که د افغانستان په سوله کې هم برخه اخلي. په لومړي صورت کې به خپلو مضبوط پيوند لرونکو ته د مخالفت او دوهم کې د منلو يا موافقي سپارښتنه وکړي. د افغانستان موقعيت ته په پام حاکمه ډله دا هم کولی شي چې د ځان د سياسي ژوند په خاطر تر پایه مخالفت وکړي، ځکه په دوی کې د امريکا څخه سربيره د نورو پيوندونو څښتنان هم شته، مگر دا کار به ستراتيژيک اړخ و نه لري ځکه هېڅ يو دولت به په اسانه دې ته چمتو نه شي چې په دومره حساس وخت کې د امريکا او طالبانو سره په هغه مخالفه جبهه کې ځان واچوي چې د ملگرو ملتو پښي هم پکې ښکيلي وي.

همداسې يو کېسه ۱۹۷۳ کال کې ويتنام کې هم راغله. امريکا په سيگون کې د خپل پلوي رژيم د مخالفت سره سره لومړی د هوجي من سره خبرې پيل کړي. په سيگون کې د وانتيو حکومت د خبرو څخه د باندي وساتل شو. د ويتنام د سولي خبرو پنځه کاله دوام و کړ. پنځه کاله سر په سر د وانتيو رژيم د سولي د خبرو مخالفت هم کاوه او د امريکا څخه يې وسلې او پيسې هم ترلاسه کولي، خو کله چې د فرانسې پلازمينه پاریس کې د پاریس تاريخي ترون لاسليک شو نو په سيگون کې د وانتيو حکومت په حقيقت کې د وانتيو په اصطلاح د وطني ضد او د هوجي من په ژبه د ويتنام د ازادۍ بښونکي جبهې د قوماندان جنرال جياب د چريکانو مرحمت ته وسپارل شو.

د پانو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنی د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ